

Draagt de Houtsnip haar jong?

Aart van der Spoel

'Draagt de Houtsnip haar jong' is de titel van een klein boekje dat ik in mijn bezit heb. Het is in 1970 verschenen, uitgebracht door de Bols Snippen Club. Dit is een vereniging van, zeg maar, jagers en jeneverdrinkers.

Ik moest hieraan denken toen ik in de meivakantie van 2007 op Schiermonnikoog op 'snippenjacht' ging en een leuk tafereel waarnam.

Zondag 29 april had ik besloten mee te doen aan de Top of Holland Birding Race. Tijdens deze 'race' wordt geprobeerd om in de provincies Groningen, Friesland en Drenthe met veel vogelaars zo veel mogelijk vogelsoorten te zien. Ik wilde aan deze lijst enkele typische Schierse soorten proberen toe te voegen. Een van de typische soorten van Schier, die op het vasteland wel eens moeilijk te vinden is, is de Houtsnip. Houtsnippen zijn niet zeldzaam op Schier. Er zijn zo'n vijftien tot twintig territoriale mannetjes actief die elk een of mogelijk

meer vrouwtjes hebben. In de ochtendschemering maar vooral ook in de avondschemering zijn de mannetjes gemakkelijk waar te nemen. Ze scheuren dan door het luchtruim waarbij ze knorren en kreunen en vooral hun eigen naam roepen, 'snip', 'snip', 'snip'! Of het nu kwam door de harde noordelijke wind of dat ik gewoon niet ver genoeg voor zonsopgang in het veld was weet ik niet, maar die zondagochtend vloog er geen enkele Houtsnip; pech!

Daarom probeerde ik later op de dag 'handmatig' een Houtsnip op te scharrelen. Ik wist een bosje waar ik vermoedde dat ze broeden. Ik dook door de bramen en de vlieren het bosje in en kwam op een open plek waar ik besloot een tijdje te blijven staan. Diverse vogelsoorten lieten zich zien en horen, waaronder een Nachtegaal die op ooghoogte voor mij begon te zingen. Prachtig!

Na een tijdje had ik het wel gezien. Ik kon onder de struiken weinig kanten op en net

FOTO: HUIJB LANTERS

**Houtsnip – Indische
Buurt Groningen
23 januari 2007**

toen ik weg wou gaan, was daar opeens een geritsel en gescharrel ergens voor mij. Een Houtsnip maakte zich uit de voeten. Ik bleef even staan en tot mijn verbazing kwam de vogel terug. Hij liet nu een vleugel zakken zodat het leek of hij gewond was. Een bekende truc die vogels wel meer toepassen en die betekent dat er in de buurt een jong is of jongen zijn. De volwassen vogel scharrelde weg en ja hoor, daar kwam het jong. Het beestje zag er koddig uit met zijn kleine lijfje en zijn veel te grote snavel. Hij liep er snel vandoor, maar blijkbaar ging het de oude vogel niet snel genoeg, want voor de tweede keer kwam die terug. Hij liep nu achter het jong en duwde de jonge snip, met zijn snavel dwars achter het jong, voor zich uit. "Hé joh, schiet eens op, ik vertrouw het voor geen cent met die gluurder in ons huis", leek hij te zeggen. Toen verdwenen ze achter de struiken.

Op de vraag "draagt de Houtsnip haar jong" kan ik uit eigen ervaring geen antwoord

geven. Op de vraag "duwt de Houtsnip haar jong" kan ik volmondig bevestigend antwoorden. Ja!

Overigens is wel bewezen dat de Houtsnip zijn jongen draagt. De Bols Snippen Club heeft dit met een internationale enquête weten te bevestigen. Uit heel Europa en uit Amerika kwamen meldingen binnen. Hoe de vogels hun jongen transporteren wordt uitgebreid in het boekje beschreven. Hoog tussen de poten worden de jongen vastgeklemd, soms lager tussen de poten op de tenen rustend en zelfs op de rug van de vogels is transport vastgesteld. Het zou leuk zijn zo'n transport zelf nog eens waar te nemen.

Literatuur

Draagt de Houtsnip haar jong? Bols Snippen Club 1970.

Kijk mee naar kiekendieven onderweg naar Afrika

Veertien Grauwe Kiekendieven zijn met een satellietzender op hun rug onderweg naar Afrika. De Werkgroep Grauwe Kiekendief (WGK) heeft onlangs roofvogels gezenderd in Nederland, Duitsland, Polen en Wit-Rusland. Eind augustus zijn ze vertrokken en iedereen kan ze via het internet volgen.

De Grauwe Kiekendief genaamd Halina is eind juli al vertrokken uit haar broedgebied in de akkers van Oost-Polen. Dankzij de signalen uit de satellietzender op haar rug is zij van dag tot dag te volgen. Over Griekenland, de Middellandse Zee, Libië en de Sahara heeft zij het in Zuidoost-Niger gelegen Tsjaadmeer bereikt. In Niger liggen belangrijke overwinteringsgebieden van de

kiekendieven. Halina vloog oostelijker dan de route die haar Nederlandse en Duitse soortgenoten meestal kiezen. Een in Wit-Rusland gezenderde vogel is in Roemenië beland. Waar zouden ze de Middellandse Zee oversteken? Grauwe Kiekendieven zijn zulke magistrale vliegers dat ze forse afstanden over zee aankunnen; zonder thermiek, voedsel en rustpauzes. De Poolse vogel Halina bewees dat tussen Griekenland en Libië. Samen met Poolse vogelbeschermers heeft de WGK Halina gevangen en gezenderd.

In Wit-Rusland werkt de WGK samen met de oprichters van de Wit-Russische vogelbeschermingsorganisatie Birdlife Belarus. Voor vogelbescherming en vogel-onderzoek